

TẢ HÌNH ẢNH CỦA MẸ KHI ĐANG LÀM VIỆC

Đề bài: Tả hình ảnh của mẹ khi đang làm việc

Bài văn tả mẹ nấu cơm ở nhà

Bài văn mẫu số 1:

Từ khi còn trong nôi, mẹ chính là hình ảnh thân thương, quen thuộc nhất của mỗi chúng ta. Mẹ dìu dắt ta đi những bước đi đầu đời, mẹ mỉm cười viên mãn khi con ngoan ngoãn, mẹ vội vàng là chiếc áo cho con mặc tới trường buổi sớm,... Hình ảnh đẹp nhất trong tôi về mẹ có lẽ phải kể tới hình ảnh mẹ trong căn bếp ấm cúng.

Năm nay, mẹ tôi cũng đã gần bốn mươi, nhưng mẹ còn trẻ trung lắm. Ở nhà, mẹ duyên dáng trong chiếc váy xòe hoa nhí màu xanh dương. Có lẽ, sợ chiếc váy của mình bị dính đồ ăn nên mẹ mặc một chiếc tạp dề bên ngoài khi làm bếp. Mẹ đong gạo vào nồi rồi vo gạo, từng vòng tay nhào đều cho hạt gạo được trắng. Sau đó, mẹ mở tủ, lấy thịt, cá, rau ra bàn. Tôi háo hức lắm, chẳng biết hôm nay sẽ được mẹ nấu món gì cho ăn đây. Mẹ rửa qua những khúc cá đã được cắt sẵn. Mẹ đổ dầu vào chảo, rồi thả những khúc cá vào làm chảo kêu tí tách. Mẹ nhanh tay lật qua, lật lại để miếng cá vàng giòn. Mùi cá rán thơm phức khắp nhà. Mẹ ngồi vào bàn nhặt rau. Miệng lầm nhảm khẽ đọc bài thơ “Em là con gái trong khung cửi/ Dệt lụa quanh năm với mẹ già...”. Mẹ tôi là giáo viên nên hình ảnh này quen thuộc lắm, mẹ có thể đọc thơ bất cứ lúc nào. Tôi vào nhặt rau với mẹ. Mẹ mỉm cười nhìn tôi âu yếm rồi lăng xăng đi ướp thịt. Mẹ đổ gia vị rồi trộn đều. Khi nồi thịt kho đã cất tiếng kêu sung sục, mẹ mở vung, đảo đảo để xem thịt đã như chưa. Tôi chạy sang xin mẹ một miếng ăn vụng. Mẹ khẽ đánh vào mũi tôi rồi căn dặn những điều liên quan đến món ăn. Lúc sau, mẹ rửa tay rồi ra góc bếp kẹp lại mái tóc dài ngang lưng của mình cho thật gọn gàng.

Bữa cơm gia đình tôi luôn ngon miệng bởi những món ăn mẹ nấu bằng cả tình yêu thương. Có lẽ, suốt cuộc đời này, sẽ chẳng có bữa cơm nào ngon và ấm cúng như bữa cơm gia đình và sẽ chẳng hình ảnh nào đẹp hơn hình ảnh người mẹ thân yêu chăm chút cho những đứa con của họ.

Bài văn mẫu số 2:

Nếu hỏi rằng em yêu ai nhất thì em sẽ trả lời là “mẹ”. Mẹ là người nuôi nấng em đến bây giờ, mẹ dạy cho em cách ăn, cách mặc, cách chào hỏi lễ phép. Hôm nay là ngày chủ nhật, gia đình em lại được thưởng thức tài nấu bếp của mẹ. Một bữa ăn thật ngon sắp bắt đầu đây. Để chuẩn bị bữa tối nhanh hơn, em cũng giúp mẹ vài việc vặt.

Mẹ em năm nay đã bốn mươi tuổi, nhưng trông mẹ còn trẻ lắm. Mẹ có chiều cao khiêm tốn nhưng hợp với dáng người cân đối của mẹ. Mẹ thường mặc những bộ quần áo hợp thời trang và lịch sự khi đi làm. Ở nhà, mẹ mặc những bộ đồ thun thoải mái để dễ làm việc nhà. Tuy vậy, khi đi làm và ở nhà mẹ đều chọn những chiếc áo màu nóng tôn lên làn da trắng hồng, nõn nà. Hôm nay, sau khi đi chợ về. Khuôn mặt trái xoan của mẹ lấm tấm những giọt mồ hôi trông thật đẹp. Nó càng rực rỡ hơn nhờ đôi mắt đen hai mí chớp chớp của mẹ. Đôi mắt ấy không còn đẹp như trước nữa, nó đã xuất hiện những vết chân chim và vết quầng thâm đen. Nhưng đôi mắt ấy vẫn biết khóc, biết cười, biết yêu thương và dạy bảo con cái, đôi mắt ấy vẫn toát lên nghị lực, mạnh mẽ vì chồng vì con, vì gia đình của mẹ. Tuy khá mệt nhưng mẹ vẫn tươi cười với chúng em bằng đôi môi đỏ hồng ấm áp. Đôi môi ấy dạy em cái tốt, cái xấu, đôi môi ấy đã đưa em vào giấc ngủ bằng những câu chuyện cổ tích thần kỳ hay những bài hát ru ảm ảp, hiền dịu. Mẹ xách giỏ vào nhà, chia thức ăn vào từng rổ rồi rửa sạch sẽ. Mẹ nhờ em

TẢ HÌNH ẢNH CỦA MẸ KHI ĐANG LÀM VIỆC

vo gạo thật kỹ rồi đặt vào nồi cắm điện. Trong khi đó, mẹ cẩn thận cắt từng lát thịt. Rồi mẹ rửa rau, em phụ mẹ nhặt rau, nhặt lá úa, cọng sâu. Từng cọng sâu được bàn tay gầy gầy, xương xương của mẹ nhặt một cách nhanh, khéo. Bàn tay ấy đã làm biết bao công việc khó khăn cực nhọc. Bây giờ, cơm cũng đã chín, mẹ dùng đũa khuấy lên cho toí, để ăn. Khuôn mặt của mẹ lúc này đỏ bừng vì nóng. Tuy vậy, nó vẫn xuất hiện nụ cười thật tươi. Mẹ bắc bếp lên chiên thịt, xào rau, nấu canh. Mẹ nấu thế nào mà mùi thơm lan khắp mọi nơi. Bữa tối cũng đã xong. Em phụ mẹ lấy bát, đũa ra bàn. Một bữa ăn tối ngon miệng bắt đầu. Cả nhà quây quần bên nhau thật ấm cúng. Ai cũng khen thức ăn ngon không chê vào đâu được. Lúc này, em chợt nhìn thấy một nụ cười hạnh phúc trên khuôn mặt lấm tấm mồ hôi của mẹ, một nụ cười mới đẹp làm sao.

Tấm lòng yêu thương chồng con của mẹ thật bao la, bây giờ em mới hiểu phần nào tấm lòng bao la ấy. Em sẽ cố gắng học giỏi, vâng lời thầy cô, ba mẹ để đền đáp công ơn nuôi dưỡng của mẹ. Ôi! Người mẹ hiền yêu dấu của em.

Bài văn mẫu số 3:

Chủ nhật hàng tuần, mẹ thường nấu một món ngon cho cả nhà thưởng thức. Phụ mẹ làm bếp, em được ngắm mẹ lúc mẹ nấu ăn.

Mẹ em còn trẻ, chỉ mới ba mươi lăm tuổi. Hôm nay, mẹ mặc bộ đồ ngắn màu hồng nhạt rất xinh. Tóc mẹ vấn cao, búi gọn trong cái kẹp lưới có gắn nơ màu đen. Một lọn tóc mai gọn sóng loan xoăn bên mái tóc mẹ làm mẹ thêm duyên dáng. Mẹ rửa sạch tay rồi bắt đầu nấu ăn.

Trước tiên, mẹ thái thịt ra từng mẩu nhỏ bằng con cò rồi ướp gia vị cho thấm. Bàn tay thon dài của mẹ gọt, cắt, tía rau củ thành hình hoa, hình bướm. Mẹ hầm thịt trước rồi làm sốt cà chua. Gò má mẹ hồng lên vì hơi nóng của bếp. Mắt mẹ sáng long lanh, vui vẻ. Mẹ mỉm cười, tươi như hoa bảo em: “Trưa nay, mình ăn bánh mì ra-gu, một món ăn Tây đã Việt hoá.”. Mẹ vừa làm vừa giảng giải cho em cách ướp thịt. Trong lúc chờ thịt hầm mềm, em phụ mẹ nhặt rau sống. Từng lá nhỏ sau khi được ngâm trong nước rửa rau quả. Rửa rau lại bằng nước sạch kĩ lưỡng, mẹ quay rau cho khô nước rồi bảo em bày bàn ăn. Thịt trên bếp đã mềm, mùi thơm bốc lên thật hấp dẫn. Mẹ nêm nếm rồi gặt gù: “Hầm với rau củ là vừa ăn.”. Tay mẹ trút chảo sốt cà chua vào thịt, mắt theo dõi văng cả chua nổi lên mặt nước hầm. Nồi thịt sôi vài dạo, mẹ bỏ rau củ vào tiếp và bảo em: “Con bày tô chén và bánh mì là vừa lúc đó.”. Mẹ vặn nhỏ lửa cho ra-gu sôi nhẹ và bày rau sống ra đĩa. Đĩa rau mẹ bày đẹp như đoá hoa xanh biếc có nhụy là màu trắng hơi xanh của dưa leo. Mẹ thăm chừng nồi ra-gu, mẹ xắt một mẩu khoai tây rồi tắt bếp. Món ăn mẹ nấu được múc ra tô chờ cả nhà. Em đi lên nhà mời ông và bố ăn trưa. Ra-gu mẹ nấu ngon thật. Mẹ làm bếp khéo ghê.

Bữa ăn gia đình đầm ấm, vui tươi là hạnh phúc của cả nhà. Mẹ em nấu ăn ngon nên cả nhà em thích ăn thức ăn do mẹ nấu hơn ăn ở nhà hàng. Thỉnh thoảng, để mẹ có thời gian dạo phố, nghỉ ngơi, bố đề nghị cả nhà ăn cơm tiệm một hôm. Mẹ vui vẻ đồng ý và thường chọn món ăn lạ để học cách nấu. Mẹ em rất thích nấu ăn. Em rất tự hào về tài nấu ăn của mẹ. Hằng ngày, nghe lời mẹ chỉ bảo, lớn lên em sẽ cố gắng nấu ăn ngon như mẹ.

Bài văn mẫu số 4:

Vào những ngày cuối tuần, cả gia đình em thường sum họp bên nhau. Đó cũng chính là dịp mà cả nhà được thưởng thức những bữa cơm thịnh soạn từ người đầu bếp đảm đang, mẹ của em.

TẢ HÌNH ẢNH CỦA MẸ KHI ĐANG LÀM VIỆC

Thứ bảy tuần rồi cũng là một ngày như thế. Mẹ đã đi chợ từ sớm và mua nhiều thức ăn tươi nguyên về. Với bộ đồ mặc ở nhà thật giản dị, mẹ đeo thêm chiếc tạp dề chuẩn bị bước vào bếp. Mái tóc dài thường ngày của mẹ cũng được buộc lên thật gọn. Tất cả đã sẵn sàng, người đầu bếp số 1 của nhà em bắt tay vào việc.

Mẹ bắt đầu chế biến thực phẩm. Mẹ lấy trong túi ra nào là nắm đông cô, hạt sen, cà rốt, gừng, thịt gà và nhiều thứ khác. Rồi bàn tay mẹ thoăn thoắt rửa các loại củ quả và luộc gà. Nồi cơm đã được mẹ nấu từ sớm nên bây giờ đã chín. Trong lúc chờ gà chín thì tiếng gõ thớt vang lên, các loại củ đã được cắt thành hạt lựu và trộn đều trên chiếc thớt gỗ. Gà cũng đã chín tới, tay mẹ đưa chiếc giá trụng vớt thịt gà trông thật điệu nghệ, rồi cắt thành từng miếng vừa ăn. Gương mặt mẹ bây giờ lấm tấm mồ hôi cùng với nhiệt độ càng lúc càng nóng của gian bếp. Công đoạn tiếp theo, mẹ cho cơm, gà và tất cả vào chiên đều. À thì ra đó là món cơm chiên thập cẩm, món mà em thích nhất. Khoảng vài phút sau, cả chảo cơm vàng đều, với đôi tay nhỏ gầy, nhưng chiếc chảo được mẹ đảo lên đảo xuống trông thật thích mắt. Cuối cùng thì món cơm chiên cũng đã hoàn thành với một mùi hương thật hấp dẫn.

Món chính đã xong nhưng không thể thiếu món canh. Mẹ thật nhanh tay bắt nồi nước dùng lên bếp. Nồi nước dùng vừa sôi lên, đầu tiên là thịt bò băm rồi lần lượt củ sen, hạt sen được bỏ vào thật nhẹ nhàng. Nước càng lúc càng sôi, thỉnh thoảng lại thấy mẹ lấy khăn thấm mồ hôi trên trán. Rồi mẹ tắt lửa, nồi canh cũng đã xong. Cả nhà đang rất náo nức chờ để được thưởng thức tài nghệ của người đầu bếp duy nhất của gia đình. Mọi người ăn lấy ăn để, em chợt để ý mẹ mỉm cười khi thấy thành quả của mình được mọi người đón nhận nồng nhiệt.

Những món ăn mẹ nấu rất đặc biệt. Nó như gộp cả đất và trời với nhau. Sự hòa quyện giữa hương thơm và màu sắc của các món ăn làm cho người ăn càng cảm phục công sức của người phụ nữ trong gia đình. Người phụ nữ em kính trọng, yêu quý nhất, mẹ yêu quý của em!

Bài văn tả mẹ đang cấy lúa

“Hôm nay trời nắng như nung

Mẹ em đi cấy phơi lưng cả ngày

Ước gì em hóa thành mây

Em che cho mẹ suốt ngày bóng râm”

Nghe cô giáo đọc những vần thơ này, lòng em rung rung nhớ đến người mẹ thân yêu của em cũng có những trưa tháng sáu cấy lúa trên đồng.

Đó là một buổi trưa hè, trên cánh đồng Chùa. Mẹ em vẫn cặm cui thoăn thoắt ra mạ để cấy hết thửa ruộng cho kịp vào vụ. Chao ôi, Cái nắng oi ả của những trưa tháng sáu thật kinh khủng. Mọi vật dường như cháy dần dưới ánh nắng mặt trời chói chang. Mặt ruộng nóng hổi như đang nằm trong một cái nồi đun khổng lồ. Thỉnh thoảng có vài con cá cò nổi lên mặt nước như không thể chịu nổi cái nóng khủng khiếp. Những chú cua đồng tuy có bộ áo giáp bao bọc xung quanh nhưng cũng đành bó tay, phải trôi lên bờ tìm nơi mát mẻ nghỉ ngơi.

Ấy vậy mà mẹ phải vơ lấy cái nón cũ, đội lên đầu, bước ra đồng trong nắng gay gắt để cấy nốt thửa ruộng này. Bóng mẹ in tròn trên thửa ruộng. Nó có lúc vờ vụn ra, rồi thu lại, di chuyển từ đầu bờ này đến đầu bờ kia. Mẹ một tay cầm nắm mạ, tay kia thao thoả đưa những

TẢ HÌNH ẢNH CỦA MẸ KHI ĐANG LÀM VIỆC

rảnh mạ cắm xuống bùn thoan thoắt. Dáng mẹ gầy gầy xương xương nhưng có gì đó rất rắn chắc và khắc khổ. Thương mẹ biết bao nhiêu, mẹ ơi! Em thấy, trên đồng không mông quạnh, không có một bóng cây, bóng dâm nào cả. Chỉ có bùn đất bám vào đôi chân mẹ và mạ non xanh mơn mớn như đang cháy xém đi vì nắng. Mẹ vẫn cần cù, miệt mài để cấy những hàng mạ thẳng đều và trong mẹ mơ ước một mùa vàng bội thu, hạt gạo thơm ngon. Qua rặng tre dài, bóng mẹ chập chờn, mồ hôi ướt đầm lưng áo, những giọt mồ hôi lăn xuống đôi má nóng hổi của mẹ ngày càng nhiều. Đôi mắt tinh nhanh của mẹ không hề bỏ sót bất kì một chỗ dày, chỗ mỏng nào. Tất cả những cây lúa tương lai đều thẳng tắp, trông thật đẹp. Một lát sau, như chùng đã làm xong công việc. Mẹ về nhà với một vẻ mệt mỏi nhưng tràn đầy hạnh phúc.

Em rót bát nước chè xanh cho mẹ. Em lấy khăn cho mẹ lau mồ hôi. Khuôn mặt mẹ rạng ngời có vẻ như cháy xạm vì nắng. Mẹ vẫn nở nụ cười mãn nguyện. Nụ cười của mẹ xua đi hết cái mệt mỏi của cái nắng hè.

Mẹ em là vậy. Em biết mai này có được hạt gạo trong ngần thì trong đó có vị mặn chát của mồ hôi mẹ những trưa tháng sáu trên đồng làng. Ôi! Mẹ mới vất vả làm sao! Em thương mẹ nhất trần đời.

Bài văn tả mẹ đang may áo

Mẹ em thường tự mình cắt may quần áo cho cả nhà. Đầu năm học, mẹ may cho em chiếc áo sơ mi mới. Hôm mẹ may áo cho em, em quần quýt bên mẹ xem mẹ ráp áo.

Mẹ em còn trẻ, năm nay chỉ mới ba mươi lăm tuổi. Mẹ có làn da trắng mịn, mắt to, sống mũi thẳng. Dáng mẹ ngồi ở bàn máy may rất chuyên nghiệp vì tuy không phải là thợ may nhưng mẹ em may đồ rất đẹp. Làm việc ở nhà nên mẹ em hay mặc đồ ngắn, áo sát nách và tóc vẫn cao cho mát.

Từ những hôm trước, mẹ đã cắt áo rồi đem đi vắt xỏ. Những mảnh vải của thân áo được vuốt phẳng, em chờ đợi mẹ ráp thành áo. Mẹ đeo kính vào rồi mở thùng máy may, mẹ xỏ chỉ vào kim, lắp chỉ ở thuyền xong mẹ may thử một đường trên mảnh vải vụn. Xong đâu đấy mẹ lấy thân áo ra, giữ thẳng, xem kĩ mặt trái, mặt phải của vải rồi xếp hai thân áo chồng khít lên nhau. Đưa mảnh vải vào chân vịt máy may, mẹ điều chỉnh cần lại mỗi rồi đạp nhẹ nhàng bàn đạp, tay giữ mảnh vải, mắt mẹ theo dõi thân áo đang chạy qua chạy lại dưới chân vịt máy may. Một tay mẹ giữ mảnh vải, một tay mẹ giữ cần lại mỗi của máy may. Cặp kính mẹ đeo trễ xuống sống mũi. Mẹ may ba mảnh của thân áo lại ở chỗ đường ráp vai áo. Cúi nhìn đường chỉ thẳng tắp đều đều, mẹ gật gù: “Cái máy may này may đường chỉ sắc sảo, đẹp thật đó con.” Tiếp theo, mẹ ráp hai tay áo vào thân áo. Lộn chiếc áo ra mặt phải, mẹ cho máy chạy chỉ chân tay áo và sườn áo. Mẹ đo độ rộng của áo rồi cắt lá cổ. Mẹ ủi cổ áo dính vào keo lót rồi ráp cổ áo. Mẹ khéo léo nối ráp cổ áo, lộn phải một cách thành thạo rồi là phẳng cổ áo một lần nữa. Bàn tay thon dài của mẹ vuốt sát mép vải, mắt mẹ nheo nheo sau làn kính trắng. Mẹ cười thích thú, gò má mẹ hồng lên, mắt mẹ sáng long lanh: “Ngày một là con mặc áo mới thôi vì mẹ còn đơm khuy và giặt sạch áo.” Nói đoạn, mẹ đưa áo vào chân vịt, may túi áo, lai áo. Thế là chiếc áo đã hoàn tất.

Dù thời gian eo hẹp, mẹ vẫn thu xếp để may áo cho em. Nhìn mẹ vui sướng khi ráp xong áo, mẹ đẹp lên vì nét rạng rỡ làm sáng bừng khuôn mặt, em thấy thật vui. Em ngắm nhìn chiếc áo, lòng đầy tự hào vì mẹ em rất giỏi, làm gì cũng đẹp và gọn gàng.

TẢ HÌNH ẢNH CỦA MẸ KHI ĐANG LÀM VIỆC

Em rất thích xem mẹ làm việc. Không chỉ thích xem mẹ may áo, em còn thích giúp mẹ làm những việc vặt trong nhà. Niềm vui của mẹ khi may áo cho em lắng đọng trong tim em tình yêu dạt dào của mẹ. Đó là máu thịt nuôi em khôn lớn, là hành trang cho em bước vào đời một cách vững chắc, tự tin.

Có rất nhiều bài văn miêu tả về mẹ đang làm việc khác, nhưng trên đây là những bài văn hay nhất đã được doctailieu.com tuyển chọn và biên soạn. Chúc em làm bài tốt và đạt điểm cao.